Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΕΤΟΣ 6ον ★ ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1956 ★ ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1577

Ο κ. ΚΩΝ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ὁμιλεῖ διὰ τὸν ρόλον τοῦ Τύπου

Τετάρτη Ἐξουσία, ἰσχυροτέρα τῶν ἄλλων. Οἱ ἡγήτορες τῆς κοινῆς γνώμης, ἐξ ἴσου ἰσχυροὶ μὲ τοὺς πολιτικοὺς ἡγήτορας. Ἀνάγκη νὰ μένουν οἱ δημοσιογράφοι πιστοὶ εἰς τὸν βωμὸν τῶν ἠθικῶν κανόνων

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδ. ὑπ.). Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως παρέστη εἰς τελετὴν καθ' ἣν ἐπεδόθησαν αἱ ταυτότητες τῶν νέων μελῶν τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπαντῶν εἰς σχετικὴν προσφώνησιν τοῦ προέδρου τῆς Ἑνώσεως κ. Κρανιωτάκη ὡμίλησε γενικώτερον ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Τύπου.

«Ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας τοῦ Κράτους—εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργός—θέλω νὰ ἀπευθύνω ὀλίγας λέξεις, πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῆς τετάρτης ἐξουσίας τοῦ Κράτους, τοὺς κατέχοντας εἰς χεῖράς των τὸν Τύπον. Ἄλλοτε αἱ ἐξουσίαι, εἰς τὴν Δημοκρατίαν τοῦλάχιστον, ἦσαν τρεῖς, ἡ Νομοθετική, ἡ Ἐκτελεστικὴ καὶ ἡ Δικαστική. Αὐτὸ εἶναι γραμμένο εἰς τὰ βιβλία. Εἰς τὴν πραγματικότητα αἱ ἐξουσίαι μιᾶς Δημοκρατίας εἶναι τέσσαρες, ἡ δὲ ἰσχυροτέρα τῶν τεσσάρων εἶναι ἐκείνη τὴν ὁποίαν κατέχει ὁ Τύπος καὶ τὴν ὁποίαν, ὄχι μόνον πρέπει νὰ φοβούμεθα, ὅταν εἴμεθα κακοί, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν ἀναγκαζόμεθα νὰ φοβούμεθα καὶ ὅταν εἴμεθα καλοί.

Ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα προβλήματα τῆς σημερινῆς πολιτικῆς ζωῆς εἶναι ἡ θέσις καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Τύπου, ὡς μία δύναμίς της ἡ ὁποία προσδιορίζει τὴν πορείαν τῶν Πολιτειῶν. Τὸ νὰ λέγωμεν, ὅτι ὑπάρχει μία κοινὴ γνώμη, ἡ ὁποία εἶναι τόσον ἰσχυρά, ὥστε νὰ μὴ ἐπηρεάζεται ἀποφασιστικῶς ἀπὸ τὸν ἡμερήσιον Τύπον εἶναι φενάκη. Τὴν κοινὴν γνώμην τὴν δημιουργεῖ κατὰ μέγιστον ποσοστὸν ὁ Τύπος. Οἱ ἄνθρωποι, ἑπομένως, οἱ ὁποῖοι κατέχουν τὸν Τύπον εἶναι ἡγήτορες τῆς κοινῆς γνώμης, τοὐλάχιστον ἐξ ἴσου ἰσχυροὶ μὲ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι λογίζονται πολιτικοὶ ἡγήτορες μιᾶς χώρας. Μεγάλον εἶναι τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεγονότος προκύπτον πρόβλημα αὐτό, ἐπειδὴ ὅλη ἡ διάρθρωσις τῶν Πολιτειῶν ἔχει σχηματισθῆ μὲ τὴν προϋπόθεσιν, τὴν ξεπερασμένην πλέον προϋπόθεσιν, ὅτι τρεῖς εἶναι αἱ ἐξουσίαι τῆς Πολιτείας. Σήμερον, μὲ τὴν παρεμβολὴν τῆς τετάρτης ἐξουσίας, προκύπτει εἰς τὴν σύλληψιν περὶ Πολιτείας, ἡ ὁποία ἐκφράζεται διὰ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν βασικῶν Νόμων ὅλων τῶν Πολιτειῶν, ἓν εἶδος ἀντιφάσεως μὲ τὴν πραγματικότητα. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀντίφασις, μεταξὺ τοῦ λόγου ποὺ ὑπάρχει εἰς τὰ κείμενα καὶ τῆς οὐσίας τῆς ὀημοκρατίας, αὐτὴ ἡ διάστασις ἀποτελεῖ ἴσως τὴν βαθυτέραν κρίσιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν πάσχει ἡ Δημοκρατία. Δὲν λέγομεν εἰς τὰ κείμενα, αὐτὸ ποὺ λέγει ἡ πραγματικότης. Ἡ κοινὴ γνώμη δὲν ὑπάρχει εἰς τὰ χέρια ἐκείνων ποὺ ρίχνουν τὸ ἄσπρο ἢ τὸ μαῦρο κάθε τετραετίαν εἰς τὴν ψηφοδόχον. Ἡ κοινὴ γνώμη εἶσθε σεῖς. Καὶ σεῖς δὲν εἶσθε ἡ ὁλότης. Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλύτερον πρόβλημα τῶν Δημοκρατιῶν. Πῶς θὰ λυθῆ τὸ πρόβλημα αὐτὸ δὲν εἶναι τῆς ὥρας αὐτῆς. Ὅλα αὐτὰ ὅμως τὰ εἶπον διὰ νὰ ἐξάρω τὴν σημασίαν τοῦ λειτουργήματος, τὸ ὁποῖον ἀσκεῖτε. Τόσον μέγα εἶναι τὸ λειτούργημα αὐτό, ὥστε ἡ Πολιτεία νὰ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν τὸ λειτούργημα αὐτὸ νὰ ἐκτελεῖται, ὄχι μόγον ἐλευθέρως, ὅπως ἠξίουν οἱ προπάτορές μας καθὼς καὶ ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τρόπον δημιουργικόν, διευκολυνομένης τῆς ὅλης ἐργασίας τοῦ δημοσιογράφου, εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις της. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος ὁ ὁποῖος μοῦ ἐπιβάλλει, ὅπως ἐπέβαλε καὶ εἰς τοὺς προκατόχους μου, νὰ φροντίσω, ὥστε ὅσον τὸ δυνατὸν ἡ ὀργάνωσις τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος νὰ καταστῆ ἀρτιωτέρα καὶ πληρεστέρα. Καὶ ὀφείλω χάριτας καὶ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως καὶ εἰς τὴν Ἕνωσιν Συντακτῶνδιότι, ἀντιλαμβανόμενοι ἀπὸ μιᾶς ὑψηλῆς σκοπιᾶς τὸν προορισμὸν τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος, θέλουν νὰ ὀργανώσουν τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ ἐν Ἑλλάδι, κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος θὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ τὰ καθ' ἕκαστα ἄτομα ποὺ ἀσκοῦν τὸ ἐπάγγελμα αὐτό, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔργον τῆς δημοσιογραφίας ἐν τῷ συνόλῳ της. Ἡ σκέψις ἡ ὁποία πρέπει νὰ πρυτανεύσῃ εἶναι ἡ ἀκόλουθος: νὰ δοθῆ εἰς τὸν δημοσιογράφον πρῶτα—πρῶτα ἡ ὑλικὴ βάσις, ἡ ὁποία νὰ τοῦ παρέχῃ μίαν ἀξιοπρεπῆ καὶ ἄνετον ζωήν, ὥστε νὰ ἠμπορῇ ἀπερίσπαστος νὰ ἀσκῇ τὸ λειτούργημά του. Ὕστερα πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἕνα εἶδος ἐλέγχου τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα, ἐλέγχου ὅμως, ὁ ὁποῖος κατ' ἀρχὴν διὰ νὰ διατηρῆται ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐπαγγέλματος, δὲν πρέπει νὰ ἀσκῆται ἀπὸ τὰς ἄλλας τρεῖς ἐξουσίας τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους τοὺς δημοσιογράφους. Καὶ αὐτὸ τὸ ἔργον τὸ ἐπιτελεῖ ἡ Ἕνωσις Συντακτῶν, ἡ ἕνωσις ὅλων ἐκείνων ποὺ ἀσκοῦν τὸ καθαυτὸ ἔργον τοῦ δημοσιογράφου. Πρέπει ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀσκοῦν τὸ ἔργον αὐτὸ νὰ ἑνταχθοῦν εἰς τὴν ἑνότητα αὐτήν, μίαν ἑνότητα, ἡ ὁποία νὰ τοὺς παρακολουθῆ, νὰ τοὺς ἐλέγχῃ, νὰ τοὺς προστατεύῃ καὶ νὰ τοὺς ὑποβοηθῆ. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργον τῆς Ἑνώσεως.

Ὅπως ἠκούσατε καὶ προηγουμένως, φιλοδοξία τῆς Ἑνώσεως εἶναι νὰ καλύψῃ ὅλους τοὺς ἔχοντας αὐτὰς τὰς προϋποθέσεις ἐπαγγελματίας πραγματικοὺς δημοσιογράφους, νὰ τοὺς καλύψῃ ὅλους καὶ νὰ τοὺς παράσχῃ τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα χρειάζονται διὰ νὰ ἐκπληρώσουν καλύτερον καὶ πληρέστερον τὸ ἔργον των. Εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον ἔχει χρέος ἡ Πολιτεία νὰ βοηθήσῃ. Καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἀσχέτως τῶν προσώπων, ποὺ ἔρχονται καὶ παρέρχονται ἀπὸ τὸν θῶκον ποὺ κατέχω ἐγὼ σήμερον, δὲν θὰ ὑπάρξῃ κανεὶς Ὑπουργός, ὁ ὁποῖος νὰ μὴν αἰσθανθῆ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ βοηθήσῃ αὐτὴν τὴν προσπάθειαν, ἡ ὁποία ἐκπηγάζει ἀπὸ τοὺς κόλπους τῶν παλαιοτέρων καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν νεωτέρων δημοσιογράφων. Ἡ Πολιτεία ὅμως θὰ σταματήσῃ εἰς αὐτὰ τὰ τυπικά. Θὰ δημιουργήσῃ τὰ πλαίσια, μέσα εἰς τὰ ὁποῖα ὁ δημοσιογραφικὸς πλέον κόσμος θὰ ἀναπτύξῃ καὶ θὰ ἐξυψώσῃ ἑαυτόν. Καὶ οἱ μὲν παλαιότεροι γνωρίζουν ἄριστα τὸ ἔργον των. Καὶ δὲν ἀνήκει εἰς ἐμὲ νὰ καθορίσω οἱανδήποτε δημοσιογραφικὴν δεοντολογίαν ἐνώπιόν των, οἱ δὲ νεώτεροι ἤκουσαν καὶ σήμερον ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ ἀκουσθοῦν, καὶ οἱ ὁποῖοι πράγματι ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἔχει κάθε δημοσιογράφος, ἐφόσον θέλει νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἔργον του, αὐτὸ τὸ ὑψηλόν, τὸ ὑπεύθυνον καὶ βαρὺ ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον πράγματι δὲν ὑπάρχουν κυρώσεις νομικαὶ καὶ τὸ ὁποῖον σπανίως τοὺς ὁδηγεῖ εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ὅμως ἔργον, ἔχει κολοσσιαίας πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς συνεπείας. Ζῶμεν, ἀγαπητοὶ φίλοι, διὰ νὰ τὰ εἴπωμεν καθαρώτερα, εἰς ἕνα τόπον, ὅπου ρέπομεν εἰς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρώτοι ἡμεῖς τὸ ὀνομάσαμε μὲ τὴν λέξιν συκοφαντία. Ζῶμεν εἰς ἕνα τόπον, ὅπου ὁ κακὸς λόγος φαίνεται γλυκός. Εἰς ἕνα τοπον, ὅπου ἡ κακότης ἀσκεῖ κάποιαν γοητείαν. Εἴμεθα σκληροὶ μεταξύ μας καὶ ἀμείλικτοι. Ἔργον τῶν δημοσιογράφων εἶναι, αὐτὴν τὴν ροπήν, ὁποθενδήποτε ἔλκουσαν τὴν καταγωγήν της, νὰ τὴν πειθαρχήσουν, κατω ἀπὸ ὡρισμένους ἠθικοὺς νόμους, κάτω ἀπὸ ὡρισμένους νόμους ἀξιοπρεπείας ἐπαγγελματικῆς. Αὐτὸ θὰ τοὺς βοηθήσῃ πάρα πολὺ εἰς τὸ νὰ γίνουν οἱ φορεῖς αὐτῆς τῆς τετάρτης ἐξουσίας ἄξιοι τῆς ἀποστολῆς των. Ζῶμεν εἰς μίαν ἐποχήν, ὅπου ὑπάρχουν μεγάλαι ἀξιότητες πολιτικαί, ὄχι μεταξὺ τῶν διαφόρων κομμάτων, ἀλλὰ μεταξὺ ρευμάτων ἰδεολογικῶν. Ἔργον ἰδικόν μας εἶναι, ὅλας αὐτὰς τὰς συγκρούσεις νὰ τὰς ὑποτάξωμεν εἰς τὴν σκέψιν ὅτι ἀποτελοῦμεν μίαν ἱστορικὴν ἑνότητα, ἡ ὁποία δὲν πρεπει νὰ διασπασθῆ ἀπὸ κανέναν ἰδεολογικὸν διαφορισμόν. Ἐντὸς τῆς ἑνότητος αὐτῆς πᾶς τις ἔχει δικαίωμα νὰ συναγωνίζεται τὸν ἄλλον καὶ νὰ διαφωνῆ μὲ τὸν ἄλλον. Οὐδεὶς ἔχει δικαίωμα νὰ διασπάσῃ αὐτὴν τὴν τρισχιλιετῆ ἑνότητα δι' ἄλλους ἔξω τῆς κοινωνίας αὐτῆς κειμένους σκοπούς. Ὅλα αὐτὰ εἶναι εἰς τὸ χέρι σας νὰ τὰ καθορίσετε. Ὅλα αὐτὰ ἠμπορεῖτε νὰ τὰ κάμετε σεῖς περισσότερον ἀπὸ ἡμᾶς, διότι σεῖς εἶσθε πάντοτε εἰς τὴν θέσιν σας, ἐνῷ ἡμεῖς ἐρχόμεθα καὶ παρερχόμεθα. Σεῖς ἔχετε εἰς τὸ χέρι σας τὸ ὅπλον, ποὺ σᾶς ἔδωσε τὸ ἐπάγγελμά σας καὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖτε να σκοτώσετε, ὄχι μόνον τὸν ἀντίπαλόν σας, ἀλλὰ τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ὅταν λοιπὸν ἔχετε ἕνα τέτοιο ὅπλον εἰς τὸ χέρι σας, ποὺ σᾶς ἐνεπιστεύθη ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Κοινωνία, τὸ μόνον ποὺ ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε, ἐφόσον ἐν τῇ πράξει δὲν ὑπάρχουν ἄλλαι νομικαὶ κυρώσεις, εἶναι νὰ σταθῆτε πιστοὶ γύρω ἀπὸ τον βωμον τῶν ἠθικων ἐκείνων κανόνων, οἱ ὁποῖοι συντηροῦν τὰς κοινωνίας καὶ τας πολιτείας. Θὰ ἐτολμων ἐν κατακλείδι νὰ εἴπω καὶ τοῦτο: Τὸ ἠθικὸν ἐπίπεδον τῶν Ἐθνῶν, κρίνεται ἀπὸ τὸ ἠθικὸν ἐπίπεδον τοῦ Τύπου καὶ τῶν Δημοσιογράφων. Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικότης. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι παραδειγματιζόμενοι ἀπὸ τοὺς παλαιοτέρους, δὲν θὰ σταθῆτε ἐκεῖ μόνον ὅπου αὐτοὶ ἐστάθησαν, ἀλλὰ θὰ ἀνέλθετε ἀκόμη ὑψηλότερον. Φιλοδοξία ὅλων ἡμῶν ποὺ φεύγομεν, εἶναι νὰ ξεχασθοῦμε κάτω ἀπὸ τὴν ἀνωτερότητα ἐκείνων ποὺ θὰ ἀκολουθήσουν.

Ο κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Κωνστ. Τσάτσος εἶναι ἀπὸ τὰς ἐκλεκτὰς προσωπικότητας τοῦ πνευματικοῦ καὶ πολιτικοῦ κόσμου. Ἐσπούδασε Νομικὰς καὶ Πολιτικὰς ἐπιστήμας εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν καὶ Ἀϊδελβέργης. Τὸ 1930 διωρίσθη Ὑφηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ τὸ 1932 καθηγητὴς τοῦ ἰδίου μαθήματος.

Συνέγραψε σειρὰν ἐπιστημονικῶν μελετῶν ὧν κυριώτεραι εἶναι: «Ἡ ἔννοια τοῦ θετικοῦ δικαίου». «Ἡ Κοινωνικὴ Φιλοσοφία τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων», ὡς καὶ μέγαν ἀριθμὸν μικροτέρων δοκιμίων.

Ἐκ τῶν πρώτων ἐκήρυξε τὴν Ἐθνικὴν Ἀντίστασιν κατὰ τῶν κατακτητῶν τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1941 ἀπὸ τῆς ἐπισήμου Πανεπιστημιακῆς του ἕδρας. Συμμετέσχεν ἐνεργῶς εἰς πολλὰς ἐθνικὰς ὀργανώσεις.

Εἰς τὴν πολιτιτὴν ἀνεμίχθη τὸ 1945 καὶ διετέλεσεν ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν—Τύπου—Ἀεροπορίας—Παιδείας καὶ Ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ.

Ὡς βουλευτὴς εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ 1946 ἀνεδείχθη ἀμέσως εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν διὰ τὴν κοινοβουλευτικὴν του δρᾶσιν, διεκρίθη ὡς εἰσηγητὴς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συντάγματος τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἐκ τῶν κυριωτέρων συντακτῶν καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν συντάξεως τοῦ ὑπαλληλικοῦ κώδικος, ἧς διετέλεσεν ἀντιπρόεδρος.

Λαμπρότατος ὑπῆρξεν ὁ ἑορτασμὸς τῆς μνήμης τοῦ Πολιούχου τῶν Πατρῶν Ἀποστόλου Ἀνδρέου

Οἱ Βασιλεῖς καὶ μέλη τῆς Κυβερνήσεως προσέδωσαν ἰδιαιτέραν αἴγλην

Αἱ Πάτραι διῆλθον, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πολιούχου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, μίαν ἡμέραν ἐπιθλητικὴν ἀπὸ ἀποψεως θεάματος καὶ σημαντικὴν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἀνασυγκροτήσεως: Ἡ λιτανεία τῆς εἰκόνος τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου ἀπέκτησεν ἐφέτος ἰδιαιτέραν λαμπρότητα μὲ τὴν παρουσίαν τῶν Βασιλέων, ἐνῷ ἡ ἐγκαινίασις τῶν νέων λιμενικῶν ἔργων διήνοιξε μίαν σημαντικὴν προοπτικὴν διὰ τὸ μέλλον τῶν Πατρῶν. Εὐτυχῶς δὲ ὁ καιρὸς ἐπέτρεψε νὰ ἐξελιχθοῦν ἀμφότεραι αἱ ἐκδηλώσεις τῆς προχθεσινῆς ἱστορικῆς «Ἡμέρας τῶν Πατρῶν» ἄνευ ἀνωμαλίας, εἰς τρόπον ὥστε ὁ λαὸς τῆς πόλεως καὶ τὰ συρρεύσαντα πλήθη ἐκ τῶν γειτονικῶν περιφερειῶν νὰ μετάσχουν εἰς τὴν διπλῆν ἑορτήν.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

Τὸ ἀντιτορπιλλικὸν τοῦ στόλου «Πολεμιστὴς» κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας τὴν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς καὶ ἐπλεύρισεν εἰς τὴν βορεῖαν λεκάνην, ἔναντι ἀκριβῶς τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ. Ἀπὸ ἑνωρὶς εἶχον συγκεντρωθῆ διὰ νὰ ὑποδεχθοῦν τοὺς Βασιλεῖς, οἱ αὐλάρχαι τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης κ.κ. Λεβίδης καὶ Λελούδας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου τοῦ Βασιλέως ἀντιστράτηγος κ. Βεντήρης, ἡ κυρία ἐπὶ τῶν τιμῶν δὶς Κορυζῆ, οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ Βασιλέως, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Κόκκινος, ὁ Νομάρχης κ. Ἀργ. Μπότσης, ὁ διοικητὴς τῆς ΙΙΙ Μεραρχίας στρατηγὸς κ. Ἀντ. Τσιτσεκλῆς, ὁ Δήμαρχος κ. Βασ. Ροῦφος, ὁ ναυτικὴς διοικητὴς πλοίαρχος κ. Ἱππ. Δέδες, ὁ Λιμενάρχης κ. Ταμπουρλὸς καὶ ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς κ. Κουτσουρούμπας.

Ἅμα τῇ ἀποβιβάσει τῶν Βασιλέων, ἡ μουσικὴ τοῦ ναυτικοῦ ἀνέκρουσε τὸ βασιλικὸν ἐμβατήριον καὶ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον, ἐνῷ τὸ στρατιωτικὸν τμῆμα παρουσίαζεν ὅπλα καὶ ἀπὸ τὸ φρούριον ἐρρίπτοντο οἱ κεκανονισμένοι κανονιοβολισμοί. Οἱ Βασιλεῖς τὴν 10.25 ἐπιβάντες τοῦ αὐτοκινήτου των καὶ συνοδευόμενοι ἀπὸ τὴν ἀκολουθίαν των κατηυθύνθησαν εἰς τὸν ναὸν Ἁγίου Ἀνδρέου.

Κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ καὶ εἰς τὸν χῶρον τῆς παραλίας εἶχον συγκεντρωθῆ χιλιάδες συμπολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπευφήμουν τοὺς Βασιλεῖς.

Εἰς τὰ προπύλαια τοῦ ναοῦ ἀνέμενον καὶ ὑπεδέχθησαν τοὺς Βασιλεῖς οἱ Μητροπολῖται, οἱ ὑπουργοὶ Δημοσίων Ἔργων κ. Γ. Ράλλης καὶ Βορείου Ἑλλάδος κ. Β. Παπαρρηγόπουλος, ὁ κ. Π. Κανελλόπουλος, οἱ βουλευταὶ κ.κ. Δεκῆς, Γεροκωστόπουλος, Καρασπήλιος, Γιαννόπουλος κ.ἄ.

Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Οἱ Βασιλεῖς, ἀφοῦ ἠσπάσθησαν τὸ Εὐαγγέλιον, εἰσῆλθον εἰς τὸν ναὸν καὶ ἐψάλη δοξολογία. Ὅταν ἐψάλλετο τὸ Πολυχρόνιον, αἱ ἔξωθι τοῦ ναοῦ μουσικαὶ ἐπαιάνιζον τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον, ὁ δὲ στρατὸς παρουσίαζεν ὅπλα.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, διὰ τῶν ὁδῶν Ἁγίου Ἀνδρέου, Ἁγίου Νικολάου, Μαιζῶνος, κάτω μέρος πλατείας Γεωργίου καὶ Μαιζῶνος, οἱ Βασιλεῖς μετέβησαν εἰς τὴν Δημαρχίαν, ἀπὸ τὸν ἐξώστην τῆς ὁποίας παρηκολούθησαν τὴν λιτανείαν.

Η ΛΙΤΑΝΕΙΑ

Ἡ ἐκκίνησις τῆς λιτανείας ἐγένετο τὴν 11ην π.μ. Προηγεῖτο ὁμὰς ἀστυνομικῶν τῆς Τροχαίας καὶ ἠκολούθει ἡ δημοτικὴ μουσικὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Βασ. Σωζοπούλου, ἥτις ἐξετέλεσε μουσικὰ ἐμβατήρια εἰς πρώτην ἐκτέλεσιν. Εἵπετο αἱ σημαῖαι τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων, τὰ ὀρφανοτροφεῖα, τὸ «Ἀρέθειον», ἡ «Τριάντειος», ὁ «Λεύκιππος», αἱ σπουδάστριαι τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας, τὰ γυμνάσια θηλέων καὶ Ἀρσακείου καὶ ἡ Ἐμπορικὴ Σχολή.

Ἠκολούθουν ἡ μουσικὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τὰ γυμνάσια ἀρρένων, ἡ σχολὴ ὑπομηχανικῶν, οἱ προφωτισταί, τὸ Σῶμα Ἑλληνίδων Ὁδηγῶν καὶ οἱ πρόσκοποι.

Μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν μουσικὴν τῆς ΑΣΔΑΝ, ἠκολούθουν τμήματα χωροφυλακῆς, ἀεροπορίας, στρατοῦ ξηρᾶς καὶ ναυτικοῦ καὶ ἀκολούθως ἡ μουσικὴ τῆς ΙΙΙ Μεραρχίας καὶ τὰ ἱερὰ ἑξαπτέρυγα.

Ἡ θρησκευτικὴ πομπὴ ἤρχιζε μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν μουσικὴν τοῦ ναυτικοῦ καὶ ἠκολούθει ἡ εἰκὼν τοῦ Ἁγίου, ὑποβασταζομένη ὑπὸ ναυτῶν τῆς Ναυτικῆς Διοικήσεως, ἡ οὐρανία κάτωθι τῆς ὁποίας ὁ πανοσ. ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀβραντινῆς ἐκράτει τὸ χρυσοῦν κυτίον ἐντὸς τοῦ ὁποίου φυλάσσεται δάκτυλος τοῦ πολιούχου μας καὶ οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται Πατρῶν κ. Θεόκλητος, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανός, Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Δαμασκηνὸς καὶ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Εὐστάθιος.

Ἠκολούθουν οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Ράλλης καὶ Παπαρρηγόπουλος, ὁ κ. Π. Κανελλόπουλος, ὁ κ. Νομάρχης, οἱ βουλευταὶ κ.κ. Πολ. Οἰκονομίδης, Ἀχ. Γεροκωστόπουλος, Ἀνδρ. Δεκῆς, Ἀθ. Γιαννόπουλος, Ἀπ. Καρασπήλιος, ὁ πρώην ὑπουργὸς κ. Χρ. Εὐαγγελᾶτος, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαί.

Ἡ πομπὴ διῆλθε διὰ τῶν ὁδῶν Ἁγίου Ἀνδρέου, Ἁγίου Νικολάου, Μαιζῶνος, Τριῶν Ναυάρχων, Ἁγίου Ἀνδρέου μὲ τέρμα τὸν ναόν.

ΑΝΑΠΟΜΠΗ ΔΕΗΣΕΩΣ

Ὅταν ἡ κυρίως θρησκευτικὴ πομπὴ ἔφθασε κάτωθι τῆς Δημαρχίας, οἱ Βασιλεῖς καὶ ἡ πριγκήπισσα Σοφία, οἱ ὁποῖοι παρηκολούθουν τὴν πομπὴν ἀπὸ τὸν ἐξώστην, κατῆλθον εἰς τὸ πεζοδρόμιον καὶ παρηκολούθησαν δέησιν, ἀφοῦ δὲ ἠσπάσθησαν τὸ Εὐαγγέλιον ἀνῆλθον καὶ πάλιν εἰς τὴν Δημαρχίαν καὶ ἐξῆλθον εἰς τὸν ἐξώστην, ἐνῷ τὰ συγκεντρωμένα πλήθη τοὺς ἐπευφήμουν.

Ἡ πομπὴ κατέληξεν εἰς τὸν ναόν.

Μετὰ τὴν λιτανείαν οἱ Βασιλεῖς παρεκάθησαν εἰς γεῦμα εἰς τὸ Δημαρχεῖον καὶ κατόπιν ἐπέστρεψαν εἰς τὸ σκάφος.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΩΝ ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ὁ Βασιλεὺς ἔστρεψεν ἕνα διακόπτην καὶ δύο βυθοκόροι ἤρχισαν τὴν ἐκσκαφὴν διὰ τὴν προβλῆτα ὑπερωκεανείων

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΛΙΜ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ κ. ΠΑΝΟΥ ΣΚΟΥΡΑ

Τὴν 4.45 ἀπογευματινήν, ὁ Βασιλεὺς παρέστη εἰς τὰ ἐγκαίνια τῶν ἔργων τῆς νέας προβλῆτος τοῦ λιμένος, εἰς τὴν ὁποίαν, ὡς γνωστόν, θὰ πλευρίζουν ὑπερωκεάνεια.

Ἀπὸ ἑνωρίς, ἡ γύρω περιοχὴ τῆς Γλυφάδας εἶχε καταληφθῆ ὑπὸ πλήθους κόσμου. Ὑπὸ τοῦ Λιμεναρχείου εἶχον ληφθῆ ἔκτακτα μέτρα τάξεως, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ κεντρικοῦ λιμενάρχου κ. Π. Ταμπουρλοῦ, ἡ τάξις δὲ ὑπῆρξεν ἐξαιρετική.

Ὁ χῶρος τῆς Γλυφάδας εἶχε διαρρυθμισθῆ καταλλήλως. Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ χώρου ἐστήθη ἀψὶς μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Ζήτω ὁ Βασιλεύς», εἶχε δὲ παραταχθῆ ἡ μουσικὴ τοῦ ναυτικοῦ καὶ στρατιωτικὸν τμῆμα, τὸ ὁποῖον ἀπέδωσε τὰς τιμάς.

Ἐγγὺς τῆς θαλάσσης εἶχε στηθῆ ἐξέδρα διὰ τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν πριγκήπισσαν.

Πρὸ τῆς ἀφίξεως τῶν βασιλέων εἶχον συγκεντρωθῆ οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Ράλλης καὶ Παπαρρηγόπουλος, ὁ κ. Π. Κανελλόπουλος, οἱ βουλευταί, τὰ μέλη τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ οἱ ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν ὀργανώσεων.

Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν Βασιλέων, ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Θεοκλήτου, παρισταμένων καὶ τῶν ἑτέρων τριῶν Μητροπολιτῶν, ἐτελέσθη ἁγιασμός.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ κ. ΣΚΟΥΡΑ

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Πᾶνος Σκούρας, προσφωνῶν τὸν Βασιλέα, ἐν καταφανῇ συγκινήσει, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Μεγαλειότατε,

Μὲ βαθυτάτην συγκίνησιν καὶ εὐγνωμοσύνην ὑποδεχόμεθα τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα εἰς τὸν χῶρον, ὅπου μετ' ὀλίγον θὰ γίνῃ ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν ἑνὸς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων ἔργων ἀνασυγκροτήσεως τῆς περιοχῆς μας.

Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Πατρῶν πιστεύει ὅτι, διὰ τῆς κατασκευῆς τῶν νέων μεγάλων ἔργων τοῦ Λιμένος μας θὰ συντελέσῃ οὐσιαστικῶς εἰς τὴν ἐκ βάθρων ἀναδιοργάνωσιν τῆς οἰκονομίας τῆς πόλεώς μας καὶ ὁλοκλήρου τῆς περιφερείας.

Διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἀπὸ τοῦ 1953 ἀποφασισθέντος ἔργου, ἐχρειάσθη, μόχθος πολὺς καὶ ἐπιμονὴ μεγά